

staaer i saa nær Forbindelse med Forhandling, der nylig ere foregaaede her, og er i sig selv saa let overskueligt, at jeg ikke finder mig foranlediget til, paa Sagens nærværende Stadium at yttre mig nærmere desangaaende.

B. Christensen: Skjøndt den høitærede Justitsminister gjør saa faa Ord af denne Sag, troer jeg rigtignok, at det er passende, allerede strax ved Forelæggelsen af dette Lovforslag at henlede Opmærksomheden paa, at det vistnok maa forekomme noget forunderligt, at den ærede Minister med saa megen Nidkjærhed tager sig af disse specielle Forhold, uden at gaae ind paa den almindeligere Pligt, Grundloven paalægger ham, nemlig at fremkomme med Forslag til en Lov om det under Lehn og Majorater bundne Godes Overgang i Handel og Wandel. Jeg troer saa meget mere strax at burde udtale mig i denne Retning, som jeg maa tilføie, at jeg efter den Stilling, den ærede Justitsminister har indtaget, og som han endog saa nylig har indtaget i en anden Sag, Fæstefløsningsagen paa Krongodset, med megen Mistænksomhed og Misnoie maa see hen til den Brug, der vedblivende gjøres af den Bevillingsret, vi have været nødte til at lægge i Justitsministerens Haand. Da Grundloven blev givet, og da vi maatte indvilge i, at Bevillingsretten blev hos Justitsministeriet, var det ganske vist under den Forudsætning, at Justitsministeriet ikke lettelig vilde tillade sig den allermindste Afvigelse fra de Bevillinger, som hidtil vare blevne givne. Dette har Ministeren ikke holdt sig efterrettelig, og nu at forlange yderligere Gjenstande for disse Bevillingers Meddelelse, forekommer mig derfor at være betænkelig. Jeg har blot villet antyde det allerede paa dette Stadium, fordi jeg har ønsket at henlede Thingets Opmærksomhed paa denne Sag i Almindelighed og paa den høitærede Justitsministers specielle Stilling til dette og andre lignende Forhold.

Justitsministeren: Jeg troer ikke, at det paa Sagens nærværende Stadium vil være paa sit Sted at gaae ind paa en yderligere Discussion enten af selve Sagen eller af min specielle Stilling til den; jeg troer, at, naar Sagen kommer under Forhandling, vil jeg være istand til at forsvare den Stilling, jeg over-

hovedet har indtaget til denne Sag (B. Christensen: Ja, det ville vi faae at see!), og jeg forbeholder mig derfor til den Tid nærmere at inoedegaae de Bemærkninger, den ærede Rigsdagsmand allerede nu har fremsat.

Man gif derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig: „Første Behandling af Forslag til Lov om Udredning af Districtsheste samt om Foderheste til Brug for Hæren“. (See Anhanget Nr. 60, Sp. 932 ff.)

Indenrigsministeren: Da intet Udvalg har været nedsat i nærværende Sag, og det vel heller ikke er rimeligt, at noget saadant finder Sted under dens fortsatte Behandling, finder jeg saameget mere Anledning til, paa Sagens nærværende Standpunkt, at angive de Hovedtræk, der gaae igjennem Lovens forskjellige Afdelinger. Det er fo nemlig ioinesfalvende, at Loven falder i 3 forskjellige Afsnit, hvoraf det første gaaer ud paa at hæve den nu bestaaende Forpligtelse for visse Landeiendomme; det andet paa at erstatte Afgangen i det Hestehold, Hæren hidtil har kunnet gjøre Regning paa, hvilken Afgang vil indtræde ved den Lettelse, som ifølge det første Afsnit vil tilflyde de hidtil særligt bebyrdede Eiendomme; det tredje Afsnit indeholder en midlertidig Foranstaltning, som gaaer ud paa, paa den billigste Maade at skaffe Underhold til en Deel af det store Antal Heste, Hæren for Tiden har, og som det af flere Grunde ikke vil være tilraadeligt, pludseligt at stille sig af med. — Jeg skal tillade mig først at omhandle Lovens første Afsnit, nemlig Ophævelsen af den Forpligtelse, som har paahvilet visse Landeiendomme til at udrede et Antal af 1728 Heste til Hærens Brug. Denne Forpligtelse hidrører fra den gamle Organisation, det er den eneste tilbageblevne Rest af den hele Indretning, som i Aaret 1774 modtog sin sidste Ordning ved Frdg. af 14de Septbr. s. A., hvilken overskrives: „Forordning angaaende en ny og bedre Indretning ved Landmilitien i Danmark, samt om Rytterhestes Anskaffelse“. Hele denne Forordning gaaer ud paa at lægge den Deel af Bæbningen, som den omfatter, paa Landet, og den omfatter Side om Side Anskaffelse af Mandstab og Anskaffelse af Heste; disse to Præstationer stilles i hele Forordning